

Dosarul nr. 3ra-905/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. D. Bosii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva)

DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Administrația Națională a Penitenciarelor, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Corneliu Surugiu împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea ordinului și obligarea includerii perioadelor de activitate în stagiul de vechime în muncă pentru stabilirea pensiei pentru colaboratorii sistemului penitenciar,

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul Administrației Naționale a Penitenciarelor, a fost casată parțial hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoria Cahul, sediul Central și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2017, Corneliu Surugiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea ordinului și obligarea includerii perioadelor de activitate în stagiul de vechime în muncă pentru stabilirea pensiei pentru colaboratorii sistemului penitenciar.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 16 decembrie 2014 a fost angajat prin transfer din cadrul Serviciului Vamal, în baza ordinului Ministerului Justiției nr.547 din 17 decembrie 2014, în cadrul Penitenciarului nr.5-Cahul, cu acordarea gradului special „căpitan de justiție” (fiindu-i echivalat gradul special din organele vamale).

A menționat că, la 17 ianuarie 2017 a solicitat Departamentului Instituțiilor Penitenciare, ca perioada activată în calitate de colaborator vamal cu statut special în cadrul organelor vamale 2 decembrie 1991 – 25 mai 2005, să fie inclusă în vechimea de muncă în cadrul sistemului penitenciar, pentru stabilirea vechimii la calcularea pensiei ca ramură civilă înrudită cu specialitatea funcției din cadrul sistemului penitenciar, calculând-se un an de serviciu special pentru doi ani de vechime în muncă. Însă, la data de 4 august 2017 a fost informat contra semnătură

referitor la extrasul din ordinul nr.225ef din 14 iunie 2017, prin care cerințele acestuia au fost acceptate parțial, în partea calculului doar pentru perioada 2 iunie 2002 – 25 martie 2005, calculând 1 an 4 luni 26 zile de vechime în muncă în cadrul sistemului penitenciar.

A indicat că, la stabilirea vechimii în muncă nu au fost luate în calcul prevederile art. 30, 74-78 din Codul vamal din 9 martie 1993 și art. 9 alin.(2), 11 lit. l), 194, 219, 220 din Codul vamal din 20 iulie 2000, precum și art.1 din Legea serviciului în organele vamale nr.1150 din 20 iulie 2000, conform căruia activitatea în organele vamale (organe de drept) este un gen special de activitate în serviciul public având atribuții similare, iar pe anumite componente chiar și identice cu cele din cadrul sistemului penitenciar.

Reclamantul a explicat că a primit certificatul nr.4/1-S-2715 din 7 noiembrie 2017 privind calculul vechimii în muncă, potrivit căruia la data de 6 noiembrie 2017 vechimea în muncă a constituit 6 ani 3 luni 13 zile, cu avantaje 9 ani 2 luni 4 zile. Respectiv, pârâtul fără explicații plauzibile, contrar prevederilor legislației în vigoare, nu a inclus în vechimea de muncă cu avantaje perioada activată în cadrul Serviciului Vamal, și anume 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014.

A invocat prevederile pct.7 lit. e) din Hotărârea Guvernului privind modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militare, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar nr.78 din 21 februarie 1994, și art.18 lit. d) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, unde expres este prevăzut că la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei se ia în calcul serviciul în forțele armate, în organele securității de stat și în organele afacerilor interne ale fostei URSS și ale altor state, dacă militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne au fost transferate, în modul stabilit, în Forțele Armate, în organele securității statului și în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art.1, 3, 7, 16 alin.(1),(3), 19 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, art.166-167 din Codul de procedură civilă.

În urma concretizării cerințelor Corneliu Surugiu a solicitat recunoașterea ilegalității ordinului nr.225ef din 14 iunie 2017 emis de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, în partea ce ține de calculul vechimii în muncă lui Corneliu Surugiu, obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a include în vechimea în muncă în cadrul sistemului penitenciar, pentru stabilirea vechimii la calcularea pensiei, perioada 2 decembrie 1991 – 2 iunie 2002 activată în cadrul organelor vamale ca ramura civilă înrudită cu specialitatea funcției din cadrul sistemului penitenciar, calculând un an de serviciu special pentru doi ani de vechime în muncă civilă, precum și obligarea pârâtului de a calcula și de a include în vechimea în muncă perioada 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014, activată în cadrul Serviciului Vamal încadrat în Organele Securității Statului.

Prin hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost admisă acțiunea depusă de către Corneliu Surugiu. A fost anulat ordinul de refuz nr. 225ef din 14 iunie 2017, emis de Administrația Națională a Penitenciarelor a Republicii Moldova. A fost obligată Administrația Națională a Penitenciarelor a Republicii Moldova să includă lui Corneliu Surugiu la stabilirea vechimii în muncă

la calcularea pensiei, perioada din 2 decembrie 1991 până la 2 iunie 2002, și perioada 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de Administrația Națională a Penitenciarelor, a fost casată parțial hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în privința pretenției cu privire la anularea ordinului șefului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr.225ef din 14 iunie 2017 și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează. A fost anulat parțial ordinul directorului interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției Republicii Moldova nr.225ef din 14 iunie 2017, și anume în partea dispoziției cu privire la stabilirea stagiului de muncă în cadrul sistemului penitenciar pentru Cornel Surugiu, maior de justiție, ofițer de serviciu în cadrul Penitenciarului nr. 5 – Cahul. În rest hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost menținută.

La data de 4 iunie 2019, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recurs împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale și pasibile de a fi casate din considerentele ce urmează. La adoptarea acestora au fost interpretate și aplicate în mod eronat normele de drept material (art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă).

A menționat că concluzia la care a ajuns atât prima instanță cât și instanța de apel nu are suport juridic și nu poate servi temei pentru argumentarea soluției în favoarea reclamantului.

A mai precizat că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă (art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă).

Mai mult, între motivarea hotărârii și dispozitiv sunt contradicții.

În opinia recurentului, instanțele de judecată nu au elucidat prevederile legale aplicabile speței și în rezultat au emis hotărâri cu încălcarea normelor de drept material și interpretarea în mod eronat a legii.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 28 iunie 2019 Corneliu Surugiu a solicitat respingerea recursului depus de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 28 martie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 4 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu prevederile art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Potrivit articolului 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169–171.

În corespundere cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin legalitatea hotărârii se înțelege aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural de către instanța de judecată care a pronunțat hotărârea. Hotărârea este legală, dacă a fost adoptată în strictă conformitate cu normele de drept material care reglementează raportul material litigios.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Din materialele dosarului s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune Corneliu Surugiu a solicitat recunoașterea ilegalității ordinului nr.225ef din 14 iunie 2017 emis de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, în partea ce ține de calculul vechimii în muncă lui Corneliu Surugiu, obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a include în vechimea în muncă în cadrul sistemului penitenciar, pentru stabilirea vechimii la calcularea pensiei, perioada 2 decembrie 1991 – 2 iunie 2002 activată în cadrul organelor vamale ca ramura civilă înrudită cu specialitatea funcției din cadrul sistemului penitenciar, calculând un an de serviciu special pentru

doi ani de vechime în muncă civilă, precum și obligarea pârâtului de a calcula și de a include în vechimea în muncă perioada 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014, activată în cadrul Serviciului Vamal încadrat în Organele Securității Statului.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei pretențiilor înaintate și a admis acțiunea, a anulat ordinul de refuz nr. 225ef din 14 iunie 2017, emis de Administrația Națională a Penitenciarelor a Republicii Moldova. A obligat Administrația Națională a Penitenciarelor a Republicii Moldova să includă lui Corneliu Surugiu la stabilirea vechimii în muncă la calcularea pensiei, perioada din 2 decembrie 1991 până la 2 iunie 2002, și perioada 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Cahul prin decizia din 28 martie 2019 a admis apelul declarat de Administrația Națională a Penitenciarelor, a casat parțial hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în privința pretenției cu privire la anularea ordinului șefului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr.225ef din 14 iunie 2017 și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre, după cum urmează: a anulat parțial ordinul directorului interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției Republicii Moldova nr.225ef din 14 iunie 2017, și anume în partea dispoziției cu privire la stabilirea stagiului de muncă în cadrul sistemului penitenciar pentru Cornel Surugiu, maior de justiție, ofițer de serviciu în cadrul Penitenciarului nr. 5 – Cahul. În rest a menținut hotărârea din 8 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la judecarea cauzei prima instanță a aplicat normele de drept material care guvernează raporturile juridice litigioase, însă neîntemeiat a anulat integral Ordinul nr.225ef din 14 iunie 2017, emis de Administrația Națională a Penitenciarelor, prin care lui Corneliu Surugiu i-a fost stabilit stagiul de muncă în întreprinderile și organizațiile civile pe specialitate înrudită celei din cadrul sistemului penitenciar 1 an 4 luni 26 zile.

Instanța de judecată după verificarea întrunirii condițiilor pentru calcularea vechimii în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea prevăzută pentru funcția deținută de Surugiu Corneliu în cadrul sistemului penitenciar, a stabilit că pârâtul Administrația Națională a Penitenciarilor neîntemeiat a refuzat includerea în vechimea în muncă a reclamantului perioada din 2 decembrie 1991 până la 2 iunie 2002, punând la baza refuzului lipsa studiilor superioare, obținute doar la 1 iunie 2002 în urma absolvirii Universității Libere-Internaționale din Moldova.

Curtea de Apel Cahul a precizat că important este ca funcția deținută anterior de Corneliu Surugiu să fie una care este de specialitate înrudită, și nu prezintă nici o relevanță nivelul de studii pe care Corneliu Surugiu l-a avut în decursul exercitării funcției de specialitate înrudită, or legea nu instituie nici o limitare în funcție de criteriul nivelului de studii. Acest element discriminatoriu promovat de Ministerul Justiției în Instrucțiunea aprobată prin Ordinul nr.426 din 21 decembrie 1999, nu este prevăzut de lege, și în cazul din speță urmează a fi aplicată în direct legea.

Referitor la cerința reclamantului cu privire la includerea perioadei de activitate în cadrul Serviciului vamal 26 martie 2005 – 16 decembrie 2014 la calcularea vechimii în muncă, instanța de apel a reținut că perioada respectivă corespunde condițiilor prevăzute de Instrucțiunea privind modul de calcul a vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor organizațiilor economiei naționale pentru vechime în serviciu pentru stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar, aprobată prin ordinul Ministerului Justiției nr.426 din 21 decembrie

1999, cât și prevederilor Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, potrivit cărora persoanelor din corpul de comandă la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei se ia în calcul 2 ani de vechime în muncă în ramurile civile înrudită cu specialitatea lor militară pentru un an de serviciu, inclusiv și dispozițiilor Legii cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului National Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare nr.78 din 21 februarie 1994, care statuează că la calcularea vechimii în muncă se ia în considerare și serviciul în organele securității statului. Or, în acel moment Serviciul Vamal avea statut de organ al securității statului.

În opinia instanței de recurs, soluția instanței de apel este pripită, fiind rezultată din neexaminarea tuturor circumstanțelor cauzei și aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv din care decizia contestată nu poate fi menținută.

În favoarea concluziei date se menționează pct. 6 din Instrucțiunea privind modul de calculare a vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor economiei naționale pentru vechime în serviciu pentru stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției al Republicii Moldova aprobată prin ordinul nr. 426 din 21 decembrie 1999 a Ministerului Justiției, care prevede că pentru examinarea de către Comisia Departamentului Instituțiilor Penitenciare a întrebării privind calcularea vechimii în muncă pe specialitate înrudită în cadrul întreprinderilor și organizațiilor economiei naționale în vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei este necesar de prezentat raportul colaboratorului cu demersul conducerii instituției.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se atestă a fi prezentat doar raportul colaboratorului (f.d.5), nefiind clar care este demersul conducerii instituției, circumstanțe ce nu au fost verificate de către instanța de apel.

În continuare se invocă și pct. 1 din Instrucțiunea privind modul de calculare a vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor economiei naționale pentru vechime în serviciu pentru stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției al Republicii Moldova aprobată prin ordinul nr. 426 din 21 decembrie 1999 a Ministerului Justiției, care statuează expres că, calcularea vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor economiei naționale în vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei se efectuează numai corpului de comandă/ cu excepția corpului inferior al sistemului penitenciar, calculând în mod calendaristic o lună pentru două luni vechime în muncă în ramurile civile, dar nu mai mult de 10 ani.

Mai mult, în conformitate cu art. 18 lit. e) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 lit. a) militarilor care îndeplinesc serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul: 2 ani de vechime în muncă în ramurile civile înrudită cu specialitatea lor militară pentru un an de serviciu, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu – persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne;

La acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanțele de judecată a dispus admiterea acțiunii cu obligarea pârâtului/recurentului de a include lui Corneliu Surugiu la stabilirea vechimii în muncă la calcularea pensiei, perioada din 2 decembrie 1991 până la 2 iunie 2002, și perioada de la 26 martie 2005 până la 16 decembrie 2014, fără a verifica/determina dacă întrunește condițiile necare pentru aceasta și anume nu a stabilit dacă perioada dată se încadrează în termenul prevăzut de norme legale nominalizate mai sus (nu mai mult de 10 ani de serviciu).

De asemenea, nu a fost verificat faptul dacă la depunerea raportului, Corneliu Surugiu a anexat fișa postului pentru fiecare funcție deținută anterior în perioada pentru care a solicitat de a fi recunoscută ca activitate civilă înrudită cu specialitatea (funcția) deținută.

Or, se reține că o astfel de abordare a instanței de apel este incorectă, deoarece în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Prin urmare, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice legalitatea cerințelor, pornind de la pretențiile înaintate, prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, conform căruia instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Reieșind din cele enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră imposibilă corectarea erorilor admise de către instanțele ierarhic inferioare, în condițiile procedurii prevăzute de către legislația procesuală.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel cu restituirea cauzei instanței de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 258 alin. (3), 248 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de către Administrația Națională a Penitenciarelor.

Se casează decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Corneliu Surugiu împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea ordinului și obligarea includerii perioadelor de activitate în stagiul de vechime în muncă pentru stabilirea pensiei pentru colaboratorii sistemului penitenciar, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Cahul.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu